

SYSTEM NAGRÓD I KAR OPRACOWANY W PRZEDSZKOLU NIEPUBLICZNYM „SIEDEM DARÓW” W TCZEWIE

W przedszkolu, jak w każdej grupie społecznej funkcjonują określone sposoby postępowania, które regulują współzycie i współdziałanie pomiędzy dziećmi oraz pomiędzy dziećmi i dorosłymi. Aby współzycie i współdziałanie przebiegało w sposób niezakłócony potrzebne są formy wyrażające uznanie za przestrzeganie norm, umów, zasad oraz sankcje w przypadku niestosowania się do nich. Jednym słowem są to kary i nagrody.

Kary i nagrody są podstawowym środkiem oddziaływania wychowawczego zarówno w domu rodzinnym, jak też w przedszkolu. Wydaje się jednak, że funkcja nagrody jest bardziej znacząca niż funkcja kary, nagrody bowiem bardziej niż kary wpływają na kształcenie aktywnej postawy dziecka, wyzwalają jego czyny, stosunek do obowiązków, stawianych wymagań. Nagroda utwierdza dziecko w przekonaniu, że dorosły docenia go, traktuje poważnie. Wtedy ono, zgodnie z naszymi oczekiwaniami, podejmuje obowiązki i rozumie wymagania. Nagroda zaś dostarcza mu satysfakcji, dowartościowuje, wzmacnia wiarę w siebie i zapewnia poczucie bezpieczeństwa.

Dziecko, gdy otrzymuje karę musi wiedzieć za co ją otrzymuje, zna np. określony zakaz i rozumie go. Jeżeli nie zna zakazu lub jego nie rozumie nie może być ukarany. A więc karać możemy tylko wtedy, gdy stwierdzimy świadome niestosowanie się do określonych wymagań. Atmosfera ciągłego zagrożenia karą staje się źródłem niekorzystnych zmian w psychice dziecka. Podstawą dobrej dyscypliny powinna być pełna troski relacja rodzic - dziecko, nauczyciel – dziecko. **W przedszkolu nie stosuje się kar fizycznych** - kara fizyczna jest poniżaniem człowieka. Wychowawca stosujący kary fizyczne może zostać pociągnięty do odpowiedzialności prawnej. Jeżeli kara musi być zastosowana to powinna sprawiać przykrość, a nie szkodę. Kara musi być

słuszna i celowa, wynikać z sytuacji, której dotyczyło przewinienie. Powinna być wymierzona bezpośrednio po ujawnieniu przewinienia. W przypadku dłuższego odstępu czasu dziecko zatracą związek między karą, a przewinieniem. Nie należy karać zbyt ostro za błache lub jednorazowe przewinienie.

Jednym z rodzajów kary może być naprawienie wyrządzonej szkody. Jeśli w czasie zabawy uderzy inne dziecko, powinno je przeprosić. Jeśli potrafi naprawić zepsutą przez siebie zabawkę, polecamy, by ją zreperowało. Jednak nie w każdej sytuacji należy dziecko karać. Nie można tego robić wówczas, gdy nie znamy dostatecznie motywów postępowania dziecka, nie wiemy, dlaczego zachowało się tak, a nie inaczej. Nie należy też karać, gdy czyn dziecka został już oceniony przez innych, a dziecko przeżywa swą porażkę. Należy jednak pamiętać, że karanie często prowadzi do skrajnych zachowań: wywołuje w dzieciach agresję i przemoc lub powoduje rozwijanie się postawy uległej. Atmosfera ciągłego zagrożenia karą staje się źródłem niekorzystnych zmian w psychice dziecka. Podstawą dobrej dyscypliny powinna być pełna troski relacja rodzic - dziecko, nauczyciel - dziecko, gdyż kara spełnia swe funkcje tylko wówczas, gdy między karanym a karzącym istnieje porozumienie i przekonanie o wzajemnej życzliwości. Tylko wtedy bowiem nawet niewinna uwaga jest bolesna i skłania do zmiany zachowania.

Istota nagrody wyraża się w przekazaniu dziecku uznania za dotychczasowe postępowanie, zachęceniu do dalszego wysiłku. Nagroda utwierdza dziecko w przekonaniu, że dorosły docenia go, traktuje poważnie. Wtedy ono, zgodnie z naszymi oczekiwaniami, podejmuje obowiązki i rozumie wymagania. Nagroda zaś dostarcza mu satysfakcji, dowartościowuje, wzmacnia wiarę w siebie i zapewnia poczucie bezpieczeństwa.

Człowiek przychodząc na świat przynosi ze sobą pewien bagaż wyposażenia genetycznego - temperament, cechy osobowości. To jakimi ludźmi będą w przyszłości nasze dzieci zależy przede wszystkim od rodziców, gdyż rodzina jest najważniejszą komórką odpowiedzialną za wychowanie. Przedszkole może

jedynie wspierać rodziców w ich działaniu a jednocześnie tworzyć nowe zdolności i umiejętności. Dzieci potrzebują precyzyjnego określenia co jest dozwolone, a czego nie wolno. „Kodeks przedszkolaka” ustalony wspólnie z dziećmi, ma wspierać i motywować je do przestrzegania obowiązujących norm i zasad oraz musi być konsekwentnie egzekwowany. Zarówno kary, jak i nagrody odnoszą skutek wtedy, gdy stosuje się je na podstawie dobrej znajomości poszczególnych dzieci, z uwzględnieniem ich osobowości.

NAGRADZAMY ZA:

1. Stosowanie ustalonych zasad i umów.
2. Bardzo dobre wypełnianie przyjętych obowiązków.
3. Wysiłek włożony w wykonaną pracę, zadanie (uwzględniając możliwości dziecka).
4. Bezinteresowną pomoc innym.
5. Angażowanie się w prace na rzecz grupy i przedszkola.

FORMY NAGRADZANIA ZACHOWAŃ RESPEKTUJĄCYCH USTALONE NORMY I ZASADY:

1. Pochwała indywidualna.
2. Pochwała wobec grupy, nagrodzenie oklaskami.
3. Pochwała przed rodzicami.
4. Wyznaczanie dziecka do prowadzenia wybranej zabawy.
5. Przydzielenie ważnego zadania do wykonania, wybór na „ważną osobę” np. Dyżurnego.
6. Wyznaczenie dziecka na "pomocnika" przy realizacji określonego zadania.
7. Możliwość wyboru przez nagrodzone dziecko ulubionej formy działalności, zabawy, czytanej książki itp.
8. Czułe gesty.
9. Drobne nagrody rzeczowe np. emblematy naklejki, pieczątki.

Ustalając pozytywne wzorce postępowania należy również pamiętać o ustaleniu konsekwencji za brak podporządkowania się ustalonym zasadom.

WZMOCNIENIA NEGATYWNE STOSUJEMY ZA:

1. Nieprzestrzeganie ustalonych wspólnie norm i zasad współżycia w grupie i przedszkolu.
2. Stwarzanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu własnemu i innych.
3. Zachowania agresywne wobec rówieśników.
4. Niszczenie cudzej własności oraz wytworów prac innych dzieci.
5. Celowe nie wywiązywanie się z podjętych obowiązków.
6. Nieodpowiednie zachowanie wobec opiekuna (nieodpowiedni język, użycie przemocy: gryzienie, kopanie, plucie).

FORMY STOSOWANYCH WZMOCNIEŃ NEGATYWNYCH:

1. Upomnienie słowne indywidualne (przypomnienie obowiązujących zasad).
2. Upomnienie słowne wobec grupy.
3. Poinformowanie rodziców o przewinieniu.
4. Okazywanie niezadowolenia – gest, mimika, wyrażenie przez nauczyciela smutku i niezadowolenia z powodu zachowania dziecka.
5. Czasowe odsunięcie od zabawy (w atmosferze spokoju i rzetelnej informacji, dotyczącej czynu, nie uderzające w charakter dziecka) – „krzeselko przemyśleń”.
6. Wyciszenie dziecka przez indywidualne zabawy przy stoliku.
7. Rozmowa na temat postępowania dziecka – przedstawienie następstw zachowania (skłonienie dziecka do autorefleksji).
8. Zastosowanie aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji.
9. Wykonanie pracy na rzecz grupy (np. ułożenie zabawek, książek w kąciakach zainteresowań).
10. W wyjątkowych sytuacjach, kiedy mimo zastosowanych innych środków upomnienia, zachowanie dziecka nie poprawiło się istnieje możliwość

odizolowania dziecka od grupy w celu wyciszenia się. W takiej sytuacji należy zawsze pamiętać aby dziecko było pod opieką innego nauczyciela lub osoby dorosłej.

miejsowość i data

.....

podpis dyrektora

.....

Zapoznałam/em z powyższą procedurą:

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.

21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.